

[Boligministeren.]

at ifølge den skitse, der kom fra socialdemokratiet, skulle to tredjedele bindes — men jeg mener ikke, det tjener noget formål, at vi nu, efter at man har fået de ting igennem, som vi hver for sig har ment var vigtige, og har gjort det i et enigt forlig, understreger, hvad vi egentlig kunne have ønsket, hvis vi selv skulle have løst problemet.

Hr. Kai Moltke begyndte med at sige, at mine bemærkninger i går gav udtryk for, at boligministeren måtte have bange anelser med hensyn til fremtiden, idet jeg havde udtrykt mig på den måde, at det nok ikke var en endelig løsning, vi her havde fået. Der lå overhovedet ikke noget med bange anelser deri, men jeg tror, det vil være ganske fornuftigt, også når man har forsøgt nu at løse op for nogle af boligproblemerne, at gøre sig klart, at vi kan ikke se 8 år frem i tiden. Vi kan for det første ikke på nuværende tidspunkt helt kende virkningerne af det, der bliver gennemført, men for det andet vil jeg gøre opmærksom på, at på boligområdet kan helt andre problemer i den kommende tid vise sig. Vi ved stadig væk ikke helt sikkert, hvordan den kommende tids boligbehov og boligønsker vil være.

Når hr. Kai Moltke påstår, at den forelåede aftrapning af rentesikringen er udtryk for, at man regner med rentens himelflugt, så synes jeg nok, det er at vende tingene lidt på hovedet. Netop dette, at man får gennemført en rentesikringsordning i en periode med udgangspunkt i de 6½ pct., er udtryk for en tro på, at vi skal få held til at få en lavere rente, at vi skal få mulighed for dels over den økonomiske politik, dels over det, der sker på dette område, at få den lave rente, som i fremtiden kan være udgangspunkt for en rimelig leje i nybyggeriet. Det er nemlig ikke rigtigt, som hr. Kai Moltke siger, at det, man her taler om med rentesikringsordningen, skulle erstatte opkøbene fra Nationalbanken på obligationsmarkedet. Det skal ikke erstatte nogen opkøb. I den udstrækning Nationalbanken i fremtiden finder det rimeligt og nødvendigt, vil den naturligvis stadig væk øve indflydelse på obligationsmarkedet. Rentesikringsordningen, som betales af det offentlige, er oven på dette en hjælp til nybyggeriet, og i øvrigt tilføres der jo be-

tydelige midler fra det provenu, der kommer ind igennem forhøjelserne.

Hr. Kai Moltke var inde på en række betragtninger om de juridiske problemer i forbindelse med det sociale byggeri og sagde, at udligningsprincippet ikke kan gennemføres. Det kan det næppe heller. Det er også derfor, at det, man er enig om, er at gennemføre det i afgiftsform, og jeg tvivler meget på, at denne form ikke skulle være holdbar. Det er klart, at det muligvis vil medføre visse vedtægtsændringer, men jeg tror, at den form, man her er blevet enig om, kan gennemføres. I øvrigt er der jo hvad det angår og hvad en række andre spørgsmål angår ikke truffet endelige aftaler mere, end at man naturligvis ved udfomningen af enkeltheder må tage de hensyn, som er nødvendige.

Når hr. Kai Moltke siger, at det, vi nu gennemfører, betyder, at lejerne i det almennyttige byggeri alene skal betale til nybyggeriet, er det jo ikke rigtigt. Lejerne i det almennyttige byggeri skal bidrage til den landsbyggefond, som det sociale byggeri i de kommende år skal skabe, og som i løbet af en årrække vil råde over meget væsentlige midler. Det vil vel næppe i 8 års perioden, men i hvert fald ikke så forfærdelig længe efter — skal vi sige i en periode, der er dobbelt så lang — stort set betyde, at man finansierer de 40 pct., altså tredjeprioriteringerne, for 12.000 lejligheder om året. Men det, der sker over rentesikringsordningen, er jo i virkeligheden det væsentlige for nybyggeriet på det sociale område i de kommende år, og det betales ikke af lejerne i det almennyttige byggeri, det betales af det offentlige, det betales af staten, og det er altså for så vidt befolkningen i al almindelighed, der kommer til at bidrage hertil.

Hr. Kai Moltke sagde, da han talte om vurderingerne, at vi ved denne vurderingsordning havner i markedsværdien. Det er udtrykkeligt sagt — jeg kan oven i købet sige, at det var allerede en forudsætning, jeg tror også i hr. Guldbergs oplæg i det oprindelige forslag fra venstre om en kompensationsordning — at der ikke er tale om på nuværende tidspunkt at ansætte en markedsværdi for boliger, for markedsværdien af disse er jo lejen, når tilbud og efterspørgsel frit kan finde hinanden. Her er der